

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

I min ordførertale nævnte jeg, at truslen mod frihed og fred er fælles, og at svaret på det så også må være fælles. Og i den forbindelse vil jeg sige, at Venstre mener, at det var godt, at NATO langt om længe bombede i Bosnien. Men det var flovt, at det ikke skete noget før, og det var flovt, at det igen var USA, der skulle gøre det, og det var flovt, at det ikke var EU-landene, der selv kunne finde ud af at sikre de såkaldt sikre zoner på Balkan. Og det er for dårligt, at EU's skiftende fredsmæglere er blevet til grin, fordi der ikke kunne øves militært pres. Det er også for dårligt, at Frankrig kan foretage atomprøvesprængninger uden at tage det mindste hensyn til EU og de allierede. Derfor skal vi have en fælles udenrigs- og fælles forsvarspolitik, som ikke er det samme som et fælles forsvar. Og derfor skal Danmark med i Vestunionen, som Venstre siger.

Dermed være ikke sagt, at det er regeringens eller Folketingets beslutning.

Spørgsmålet er jo: Skal Danmark fortsat være det torneroseland med rene hænder og fodnoter, som jeg kan forstå at Enhedslisten og andre partier fortsat hylder, eller skal vi have et fælles svar på fælles trusler? Berlinmuren og Jerntæppet er faldet, men de onde er stadig væk i verden, og demokratierne må beskytte sig. Med hensyn til atomvåben har vi p.t. to lande i EU, der har atomvåben, nemlig Storbritannien og Frankrig. Når den tid kommer, hvor vi igen skal diskutere, hvordan den europæiske sikkerhedspolitik skal være, og hvordan den amerikanske og den fælles NATO-politik skal være, ja, så må vi tage det op her i Folketinget og drøfte, hvordan vi mener, EU's forsvarsdimension skal være.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Til orientering for hr. Keld Albrechtsen og fru Annette Just vil jeg meget gerne have lov til at præcisere, hvad Det Konservative Folkepartis ordfører på de her to beslutningsforslag allerede én gang tidligere har sagt: Vi går ind for, at den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik bliver styrket – selvfølgelig under hensyntagen til NATO-samarbejdet – og vi går også ind for, at den forsvarspolitiske dimension i EU bliver styrket. Det er klokkeklart.

Som jeg også påpegede, første gang jeg talte, afviser vi beslutningsforslag nr. B 21, idet vi ikke ønsker at svække det fremtidige forsvars-

samarbejde i EU-regi ved at lægge begrænsninger på, hvilke lande der kan deltage i samarbejdet. Det var det, jeg sagde tidligere, og det gentager jeg altså nu.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg har fuld forståelse for, hvis der er nogen, der ønsker, at denne her diskussion bliver udsat, til vi har den rigtige forsvarsdebat. Det er også helt i orden. Men det, der bliver sagt lige for øjeblikket fra Venstres og i særdeleshed fra De Konservatives side, er, at man rent faktisk ønsker at skyde en kile ind i samarbejdet i NATO. Det er nemlig det, der er tale om, for hvad sker der ved at køre forsvarsdimensionen over i EU? Hvem er medlem af EU, og hvem er medlem af NATO?

Der er lande, der er medlem af NATO, som ikke er og ikke ønsker at blive medlem af EU, og der er nogle, der ikke kan blive medlem af EU. Der er EU-lande, som ikke ønsker og ikke vil være medlem af NATO. Skal vi smide Irland, Sverige, Finland og Østrig ud af EU-samarbejdet, fordi vi med en flertalsafgørelse – som partierne jo også går ind for – tvinger en forsvarsmæssig dimension ind i EU? Skal vi smide Norge og Tyrkiet ud af NATO, hvis man ønsker, at det – altså det europæiske samarbejde i NATO – skal være inden for EU? Skal de bare smides ud? Det er nord- og sydfranken! Jeg tror nok, at der er nogle, der har glemt at tænke sig om, inden de kom med de her meldinger.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er åbenlyst svært at få klare svar fra fru Espersen og hr. Kirk på de meget enkle spørgsmål, jeg stiller. Men jeg mener alligevel ud fra de bemærkninger, der er faldet, at vi må kunne konkludere, at Venstres og De Konservatives ønsker om at udvikle EU-samarbejdet på det sikkerhedspolitiske og det militærpolitiske område for de to partiers vedkommende også omfatter muligheden for, at EU kan blive en atommagt. Sådan må vi konkludere, og jeg går ud fra, at de klart siger fra, hvis jeg mistolker dem.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må sige, at jeg til fulde deler hr. Jens Kirks frustration over, at det ikke er lykkedes at få has på den krise, der er i Eksjugoslavien. Men jeg